

N:o 211.

Af Herr **Anders Jonsson**: Angående förändring i 13 § 2 Kap. nu gällande Skiftesstadga.

Om Kongl. Maj:ts förnyade nådiga stadga om skiftesverket i Riket verkligen blifvit någon förbättring, synes mig ganska tvifvelaktigt. Uti 2 Kap. 13 § står, att, då laga skifte är i fråga, denna ansökan skall utställas till de öfrige jordegarnes hörande och, om tvist uppstår, Konungens Befallningshafvande ega att förordna den han skäligen pröfvar.

Om än icke anföras kan, att denna Konungens Befallningshafvandes magt att förordna hvilken landtmätare han för godt finner, huru långt aflägsset den tillförordnade kan vara boende från skifteslaget, så finnes utom laga skiften smärre landtmäteriförrättningar såsom hemmansklyfning eller de så kallade utbrytningar å mindre hemmansdelar, hvilka synas mig uti ofvannämnda § icke vara åsyftade eller ens nämnda. Erfarenheten har dock visat, att, om remiss å utbrytning begäres på till exempel $\frac{1}{16}$:dels mantal mellan tvänne jordegare, ansökningen likväl af landshöfdingeembetet till förklarings afgifvande utställes; den andra jordegaren vill icke dela lotten, anför besvär, hvilket medför kostnad, tidsutdrägt, om än lotten är aldrig så liten. Bevis härpå finnas många på denna korta tid efter ofvannämnda förordnings afgifvande. Till förtydligande af ofvannämnda 13 § uti den nådiga stadgan, får jag vördsamligen föreslå:

att vid ansökningar om hemmansklyfning eller de så kallade utbrytningarne, icke föreläggande af viss tid att höras må varda af landshöfdingeembetet föreskrifvet, utan den begärde förrättningsmannen, såvida icke något annat lagligt hinder möter, må blifva förordnad att förrättningen verkställa.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1868.

A. Jonsson
från Wermland.